

**Forord til internasjonale standarder for kvalitetskontroll,
revisjon, forenklet revisorkontroll, andre attestasjonsoppdrag og
beslektede tjenester**

**International Federation
of Accountants**

© 2009

International Auditing and Assurance Standards Board

revisorforeningen•no

FORORD

TIL INTERNASJONALE STANDARDER FOR KVALITETSKONTROLL, REVISJON, FORENKLET REVISORKONTROLL, ANDRE ATTESTASJONSOPPDRAG OG BESLEKTEDE TJENESTER

Innledning

1. Hensikten med dette forordet er å beskrive grunnlaget for utarbeidelsen av norske versjoner av internasjonale standarder for kvalitetskontroll, revisjon, forenklet revisorkontroll, andre attestasjoner og beslektede tjenester; forholdet mellom de internasjonale standardene og norsk lovgivning om revisors oppgaver og plikter; og de internasjonale standardenes autoritet.
2. Norske versjoner av standardene utarbeides av Revisjonskomiteen i Den norske Revisorforening (DnR). Standardene er oversatt fra de internasjonale standardene utgitt av International Assurance and Auditing Standards Board (IAASB).

Begrepet «god revisjonsskikk»

3. Revisorloven § 5–2 fastsetter at revisjonen skal utføres etter beste skjønn og i samsvar med god revisjonsskikk.
4. Den rettslige standard «god revisjonsskikk» forutsettes å ha et dynamisk innhold. Revisorene har fått en direkte oppfordring til å lede den faglige utvikling. Revisjonsstandardene tar sikte på å konkretisere innholdet i den rettslige standarden.
5. Hvilke handlinger som er nødvendige for å utføre en revisjon i henhold til god revisjonsskikk, må således bestemmes av revisor under hensyn til krav i lov og forskrifter, kravene i revisjonsstandardene, krav fra autoritative instanser, og der det er aktuelt, vilkårene for revisjonsoppdraget og krav til rapporteringen.

Lovgivning

6. Det er omfattende lovbestemt revisjonsplikt i Norge, og revisors oppgaver og plikter, herunder krav til rapportering, er i de fleste tilfeller lovregulert. Kravene i lov og forskrift går foran kravene i revisjonsstandardene. Det er innholdet i den rettslige standard «god revisjonsskikk» som revisjonsstandardene tar sikte på å utforme. «God revisjonsskikk» kan utvikle seg i forhold til gjeldende lover og regler slik at enkelte krav i revisjonsstandardene kan være strengere enn de detaljerte kravene som stilles i lovgivningen. I slike tilfeller må revisjonsstandardene følges.
7. I de sjeldne tilfeller det er konflikt mellom lovgivning og standarder, omtales dette i note til standarden.
8. Revisor skal se etter at den revisjonspliktige har ordnet formuesforvaltningen på en betryggende måte og med forsvarlig kontroll. Foretakets styrende organer har ansvaret for forvaltning og intern kontroll. Revisor rapporterer til foretaket mangler ved den interne kontroll som revisor avdekker gjennom sitt arbeid, som kan føre til vesentlige feil og uregelmessigheter i regnskapet. At revisor skal gjøre foretaket spesielt oppmerksom på årsakssammenheng mellom mangler ved den interne kontroll og mulige vesentlige feil i regnskapet, har sammenheng med at revisor vurderer virksomhetens interne kontroll i forbindelse med revisjonen av regnskapet. Revisors plikter i forhold til foretakets interne kontroll fremgår av ISA 315. Slik det fremgår av ISA 250, skal forvaltningspregede

forhold utover dette granskes når de kan ha betydning for regnskapet, for eksempel dersom foretaket bryter lover og forskrifter.

9. Revisor skal vurdere om den revisjonspliktiges ledelse har oppfylt sin plikt til å sørge for ordentlig og oversiktlig registrering og dokumentasjon av regnskapsopplysninger i samsvar med lover og forskrifter.

Standardenes autoritet

10. Internasjonale revisjonsstandarder (ISA-er) skal anvendes ved revisjon av historisk finansiell informasjon. De norske versjonene av de internasjonale revisjonsstandardene er en oversettelse av ISA-ene som fastsatt av IAASB. Særnorske behov og krav kan tilsi at det utarbeides spesielle standarder. Et eksempel er SA 3801 «Revisors kontroll av og rapportering om grunnlag for skatter og avgifter». I enkelte tilfeller kan norsk lovgivning stille strengere krav til utførelsen av revisjonsoppdraget enn de internasjonale revisjonsstandardene. I slike tilfeller er det nødvendig å avvike fra den internasjonale revisjonsstandard. Slike avvik markeres med henvisning til lovens krav i fotnote i standarden.

Andre internasjonale standarder enn ISA-ene

11. De øvrige internasjonale standardene inneholder grunnleggende prinsipper, nødvendige handlinger og tilhørende veiledning, herunder vedlegg.
12. Under eksepsjonelle omstendigheter kan en revisor bedømme det som nødvendig å avvike fra en relevant handling for å oppnå målet med handlingen. Når en slik situasjon oppstår, må revisor dokumentere dette.

Profesjonelt skjønn

13. De internasjonale standardenes natur krever at revisor må utøve profesjonelt skjønn ved anvendelsen av dem.

De internasjonale standardenes anvendbarhet

14. Internasjonale standarder er også relevante for oppdrag i offentlig sektor. Når det er formålstjenlig, er det tatt med tilleggsvurderinger som er spesifikke for enheter i offentlig sektor:
 - (a) i den internasjonale standardens tekst når det er tale om en ISA eller en ISQC; eller
 - (b) i en «Public Sector Perspective» (PSP) tatt inn avslutningsvis i andre internasjonale standarder.

Der det ikke foreligger noen tillegg for offentlig sektor, skal standarden anvendes slik den er skrevet, også for oppdrag i offentlig sektor.
15. Revisjonsstandarder, standarder for attestasjonsoppdrag, standarder for forenklet revisorkontroll og standarder for beslektede tjenester kalles med en fellesbetegnelse oppdragsstandarder.
16. Oppdragsstandardene overstyrer ikke revisorloven eller annet lovverk.
17. Internasjonale standarder for kvalitetskontroll (ISQC-er) skal anvendes på alle tjenester som dekkes av oppdragsstandardene.

Autoriteten knyttet til uttalelser

18. Revisjonsuttalelser (IAPS-er) blir utgitt for å gi praktisk hjelp til å anvende ISA-ene.

Arbeidsprosedyrer

19. DnRs Revisjonskomité kvalitetssikrer oversettelsen av IAASBs standarder til norsk.
20. Kvalitetssikringen av oversettelsen av standardene og utarbeidelsen av særnorske attestasjonsstandarder er gjenstand for en bred komitébehandling og høringsprosedyre.
21. På bakgrunn av høringskommentarene bearbeides forslagene og godkjennes av Revisjonskomiteen.
22. De særnorske attestasjonsstandardene vedtas av styret i DnR.